శిక్ష

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

"ఇల్లెలా కనుక్కున్నావ్ ?" అడిగింది సుమలత గుమ్మం అవతల నిలబడ్డ గిరిధర్‌ని చూడగానే, కొద్దిగా విస్మయంగా.

"నిన్ను చూడాలనుకుంటే ఆ మాత్రం ఇల్లు కనుక్కోలేనా ?" నవ్వాడు గిరిధర్.

"ఎప్పుడొచ్చావ్ మద్రాసు ?"

"నిన్న.. ఓ ఫ్రెండ్ గదిలో దిగాను."

"రా "

గిరిధర్ ముందు గదిలోకి వచ్చాడు. సుమలత ప్లాస్టిక్ వైర్ అల్లిన ఓ కుర్చీ చూపించి తను ఓ కుర్చీలో కూర్చుంది ఎదురుగా.

"మీ ఆయన లేరా ?" అడిగాడు గిరిధర్.

"ఆఫీస్‌కి వెళ్ళారు."

"ఎప్పుడొస్తారు ?"

"ఆరు దాటుతుంది."

"పిల్లలు ఇద్దరనుకుంటాను?"

"అవును బాబు, పాప. బయటికి వెళ్ళారు. ఏం పనిమీద వచ్చావ్?"

"ఆఫీస్ పనిమీద."

"అయిందా?"

"నిజానికి నేను వచ్చింది కేవలం ఆఫీస్ పనిమీద కాదు. నిన్ను చూద్దామని మద్రాస్‌కి టూర్ వేయించుకున్నాను."

"చాలా థాంక్స్" మర్యాద కోసం చిన్నగా నవ్వింది సుమలత.

"నన్ను పూర్తిగా మర్చిపోయ్యావ్ కదూ?" అడిగాడు సుమలత మొహం వంక చూస్తూ.

"అవును."

"ఏం ?"

"కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో నాకు పరిచయం వున్న అందరినీ గుర్తుంచుకుంటూ కూర్చుంటే ఇంట్లో అవసరాలు ఎవరు చూస్తారు ?" నవ్వింది.

"ఉత్తమ గృహిణిగా మారావన్నమాట." నవ్వాడు గిరిధర్. ఆ మాటల్లో ధ్వనించిన వెటకారాన్ని గుర్తించింది సుమలత.

లేచి అన్నది. "కాఫీకి నీళ్ళు పడేసి వస్తానుండు."

గుమ్మం దగ్గరకి వెళ్ళి ఆగి వెనక్కి తిరిగి చూసింది. గిరిధర్ ఆ గదివంక పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు.

మధ్యగది దాటి వెనకవున్న వంటగదిలోకి వెళ్ళింది. గేస్ స్టవ్ అంటించి సిల్వర్ గిన్నెతో నీళ్ళు పడేసింది. పాల గిన్నె అందుకుని ఫిల్టర్‌కోసం చూస్తుంటే అకస్మాత్తుగా అనిపించింది తనా గదిలో ఒంటరిగా లేదని. తల తిప్పి చూసింది. మధ్యగదికి, వంటగదికి మధ్య వున్న గుమ్మం దగ్గర నిలబడి వున్నాడు గిరిధర్. నవ్వుతూ చూస్తున్నాడు.

"ముందు గదిలో కూర్చో, తలుపు తీసివుంది. నుంగంబాకంలో దొంగతనాలు ఎక్కువగా జరుగుతూంటాయి" చెప్పింది.

"తలుపు గడియ పెట్టేవచ్చాను..."

గిరిధర్ రెండడుగులు ముందుకు వేశాడు.

సుమలత గిరిధర్ వంక చూసింది విచిత్రంగా. గిరిధర్ కళ్ళలోని భావం గ్రహించి అన్నది శాంతంగా,

"ముందు గదిలోకి వెళ్ళు, తలుపు తెరచి కుర్చీలో కూర్చో"

"నేను మద్రాస్ కేంప్ వేయించుకుని వచ్చింది నువ్వు వంట గదిలో కాఫీ కలుపుతూంటే, నేను తలుపు తెరచివున్న ముందు గదిలో గోళ్ళని గిల్లుకుంటూ కూర్చోడానికి కాదు సుమలతా."

మరో అడుగు ముందుకు వేశాడు ఇంకో అడుగు వేసి చెయ్యి చాపితే సుమలత భుజాలు అందుతాయి గిరిధర్‌కి.

"ఏమిటిది ? వెళ్ళు" అసహనంగా అన్నది సుమలత.

"నీ గురించి అనుకోని రోజు లేనేలేదు తెలుసా? నమ్మవుకాని రోజూ నీ ఫోటో ఒకసారైనా చూడకపోతే నాకు రోజు గడవదు."

"గిరిధర్. ఇది నా ఇల్లు. నేచెప్పేట్లు వినాలి. అసభ్యంగా ప్రవర్తించకు. వెళ్ళు ఇక్కడి నుంచి."

సుమలతని అందుకోడానికి చెయ్యి చాపి మరో అడుగు ముందుకు వేశాడు గిరిధర్.

సుమలత రెండడుగులు వెనక్కి వేసి చెప్పింది.

"మిస్టర్ గిరిధర్! గెట్ ది హెల్ అవుట్ ఆఫ్ దిస్ రూమ్ బిఫోర్ ఐ కాల్ ది నైబర్స్"

సుమలత మొహంలోని మార్పు, కంఠంలోని కరకుతనం గిరిధర్‌ని మరో అడుగు ముందుకు వేయకుండా ఆపాయి.

"ఐ సెడ్ గెటౌట్ "

కొద్దిగా తెల్లబోతూ చూస్తున్న గిరిధర్‌వంక తీక్షణంగా చూస్తూ చెప్పింది సుమలత.

గిరిధర్ కోపంగా గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళాడు బయటకి. సుమలత ఓ నిముషం సేపు ఆగి మధ్యగదిలోకి వెళ్ళింది. కుర్చీలో కూర్చుని సిగరెట్ కాలుస్తున్న గిరిధర్ వంక చూసి ముందు గదికీ, మధ్య గదికీ మధ్యగల కర్టెన్‌ని పూర్తిగా అడ్డంగా లాగి మళ్ళీ వంట గదిలోకి వచ్చింది. ఆ దు నిమిషాలలో కాఫీ తయారుచేసి కాఫీ కప్పుతో ముందు గదిలోకి వచ్చి, దాన్ని టీపాయ్‌మీద వుంచింది

"నా మీద ప్రేమ తగ్గిపోయిందన్న మాట" అన్నాడు గిరిధర్

సుమలత కోపంగా లోపలికి వెళ్ళి తన కాఫీ కప్పుతో తిరిగి వచ్చింది గిరిధర్ ఎదురుగా కూర్చుంది కాఫీ తాగుతూ.

"అతా, నిన్నింకా ప్రేమిస్తున్నాను." చెప్పాడు.

"నీ పెళ్ళాన్ని ప్రేమించడం లేదా అయితే?" అడిగింది సూటిగా గిరిధర్ కళ్ళలోకి చూస్తూ.

"నువ్వు మీ ఆయన్ని ప్రేమిస్తున్నావన్న మాట అవునా?"

"పూర్తిగా అగను"

"నా మీద ప్రేమ చచ్చిపోయిందా?"

"అవును. కాఫీ పూర్తిగా తాగాక వెళ్ళు. మళ్ళీ ఎప్పుడూ ఈ గుమ్మంలో కాలు పెట్టకు"

సుమలత తనలో పొంగుకు వస్తున్న కోపాన్ని, బాధని అణచుకుంటూ చెప్పింది.

"ఈ కాఫీ పూర్తిగా తాగాక బయటకి వెళ్ళను, ఆ మధ్యగదిలోకి వెళతాం మనిద్దరం అదే కదా మన బెడ్‌రూం. మంచాలు చూసాలే గంటన్నర తర్వాత వెళ్తాను. బహుశా ఓ సంవత్సరం తర్వాత మళ్ళీ వస్తాను, ఓగంటన్నర సమయం కోసం"

"షటప్" కోపంగా సుమలత లేచి నిల్చుంది ఎర్రబడ్డ మొహంతో.

"వెళ్ళు. గెటౌట్" అరిచింది.

గిరిధర్ సగం తాగిన కాఫీ కప్పుని టీపాయ్ మీద వున్న సాసర్‌లో వుంచి సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు తాపీగా.

"నీ సంసారం నీకు ముఖ్యమా? లేక ఎన్నడో నాకు అర్పించుకుని అప్పుడే ఓ సారి

శిక్ష

కోల్పోయిన శీలం ముఖ్యమా?"

"అంటే?"

"అంటే. గంటన్నర ఇక్కడ నీతో గడపకుండా బయటికి వెళితే సరాసరి మీ ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళి నీ గుట్టు రట్టు చేస్తాను. అప్పుడెలగూ పుట్టింటికి వెళ్ళాల్సి వస్తుంది నువ్వు. గవ్‌చిప్‌గా..."

గిరిధర్ చెంప పగిలింది, అతని మాటలు పూర్తి కాకుండానే. సుమలత ఉగ్రదేవతలా అరిచింది.

"దుర్మార్గుడా నా కళ్ళముందు నుంచి వెళ్ళు ముందు... అవుట్ గెటౌట్"

"నువ్వు, నేను ఓ రాత్రంతా గడిపాం మాఇంట్లో మర్నాడు పుదయం నువ్వు నాకు రాసిన ఉత్తరం నా దగ్గర వుంది. చూపించనా?"

"బ్లాక్ మెయిల్ చేసి నన్ను వంచించడానికి వచ్చావా?" రొప్పుతూ అడిగింది

"నువ్వసలు నే రాగానే ఎంతో సంతోష పడతావనుకున్నాను ఇంతకాలం గా లేదే అని అడుగుతావనుకున్నాను ఇలా అసహ్యంగా ప్రవర్తిస్తావనుకోలేదు"

"అబద్ధం అనుకొని అందుకే ఆ వుత్తరం కూడా తెచ్చావ్."

"ఆల్‌రైట్ నీ ఇష్టం వచ్చిన విధంగా నువ్వు అనుకోవచ్చు. అది నీ హక్కు. ఈ వుత్తరం నీ భర్తగారికి చూపించనా లేక ఆయనకి తెలిసినా ఫర్వాలేదా లేక ఆయనకి ముందే చెప్పేశావా లేక ఆయన నమ్మరని

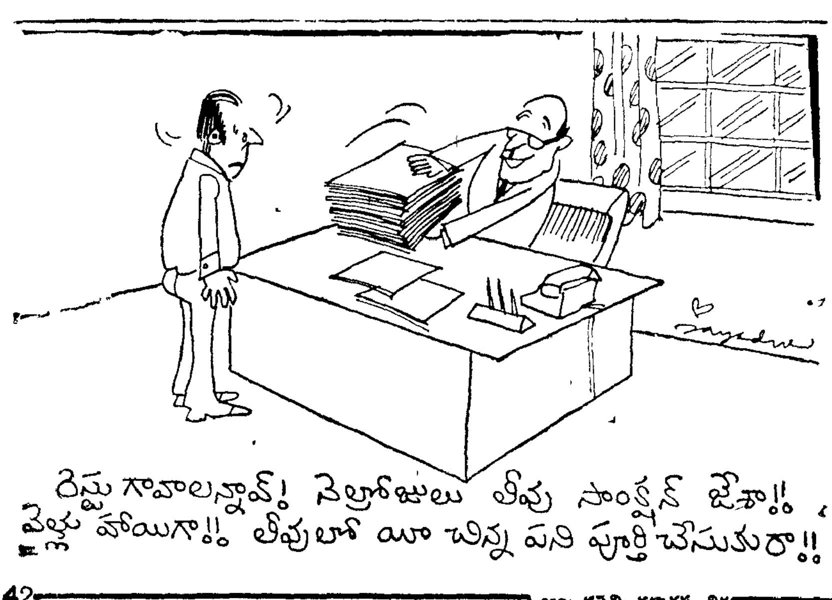

నీ ధైర్యమా లేక..." చిన్నగా నవ్వి చెప్పాడు... లేక వప్పుకుంటావా?"

సుమలత కాఫీ కప్పు అందుకొని అందులోని కాఫీని గిరిధర్ మొహం మీదకి బలంగా విసిరి కొట్టింది

"ఇప్పుడు పక్కింటివాళ్ళందరినీపిలవనా? పోలీస్ స్టేషన్‌కి పంపించనా నిన్ను?"

గిరిధర్ అవాక్కయి పోయాడు. సుమలత అలా చేస్తుందనుకోలేదు.

"ఇంత పొగరా నీకు? గుర్తుంచుకుంటావ్ ఈరోజు! కలకాలం గుర్తుంచుకుంటావ్. కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తావ్" ఆవేశంగా బయటకి వెళ్ళిపోయాడు చేతిరుమాలతో మొహం మీద ఒలికిన కాఫీని తుడుచుకుంటూ

సుమలత వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ కుర్చీలో కూలబడింది నిలబడలేక. ఆపుకుందామనుకున్నా ఆగటంలేదు తెరలు తెరలుగా వస్తున్న ఏడుపు

ఇంకో నాలుగు గంటల్లో వస్తాడు తన భర్త. అడిగితే ఏంచెప్పగలదు తను?

* * *

"అలాగ — మిమ్మల్ని చూసిన గుర్తు లేదు ఎప్పుడూ" అన్నాడు సుమలత భర్త తన ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చున్న గిరిధర్‌ని చూస్తూ

"నేను మీ పెళ్ళికి వచ్చాను."

గిరిధర్ మొహం మామూలుగా లేదనిపించింది సుమలత మొగుడికి. ఎందుకో ఆవేశాన్ని, తత్తరపాటుని అణచుకోడానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నట్లుగా అనిపించింది ఆయనకి

"చెప్పండి. నాతో ఏదయినా పనివుండి వచ్చారా?"

అవునన్నట్లుగా తల వూపాడు గిరిధర్.

"పర్స్ పోయిందా? డబ్బు కావాలా?" చిరునవ్వుతో అడిగాడు.

"కాదు"

"మరెందుకలా వున్నారు?"

ఓసారి తల వంచుకున్నాడు.

"మీరు నన్ను మనస్ఫూర్తిగా క్షమించాలి." అన్నాడు.

"క్షమించాననుకుందాం. కాని ఎందుకు క్షమించాననుకుందామో తెలుసుకోవచ్చా?" అన్నాడు.

"మనస్సాక్షి వుంటుందని నమ్ముతారా మీరు ?" అడిగాడు గిరిధర్.

"నమ్ముతాను."

"అదే మీ దగ్గిరికి లాక్కొచ్చింది నన్ను."

సుమలత భర్త కొద్దిగా సీరియస్‌గా చూసాడు గిరిధర్ వంక.

"క్లుప్తంగా సంగతి చెప్పండి. చాలా పని వుంది."

ఓసారి తలవిత్తి సుమలత భర్త వంక చూసి మళ్ళీ తల దించుకున్నాడు.

"నేను, సుమలత ఒకే కాలేజీలో చదువు కున్నాం. మా ఇంట్లోనే అద్దెకుండేవాళ్ళు."

జేబులోంచి సిగరెట్ పాకెట్ తీసి ఒకటి సుమలత భర్తకి ఆఫర్ చేసాడు.

"నో. థాంక్స్. మానేసాను. మీరు క్లుప్తంగా, త్వరగా చెప్పండి సంగతి" అన్నాడు సుమలత భర్త.

"సుమలత నేను ప్రేమించుకున్నాం. వివాహం చేసుకోవాలని కూడా అనుకున్నాం. కాని కొన్నిపరిస్థితులవల్ల అదికుదరలేదు." ఆగాడు గిరిధర్. తల విత్తి సుమలత భర్త కళ్ళలోకి చూసాడు.

అతనికి ఏ భావం గోచరించ లేదు ఆ కళ్ళలో. తీక్షణంగా చూస్తున్నాయి.

"ఓ రాత్రి అనుకోకుండా మేం ఇద్దరం ...ఆ రాత్రి నన్ను తప్ప ఇంకెవరినీ చేసుకో నని మాట కూడా ఇచ్చింది. ఇది సుమలత రాసిన వుత్తరం. ఇంతకాలం నుంచి మీ విడుటబడి ఈ సంగతి చెప్పి, మీరు మన సారా క్షమించావని చెబితే నిశ్చింతగా వెళ్ళ చ్చని కలలు గంటున్నాను. ఐ యామ్ టెరిబ్లీ సారీ సర్...తెలియక చేసినా, తెలిసి చేసినా మీకు ద్రోహం చేసాను. అత్యంత విలువయిన..."

"అర్థమైంది" అన్నాడు సుమలత భర్త ఇంక మాట్లాడద్దు అన్నట్లుగా.

గిరిధర్ మాట్లాడటం ఆపేసాడు. సుమలత భర్త టేబిల్‌మీద వున్న వుత్తరం అందుకుని చదివాడు. అది కాలేజీ విద్యార్థులు వుపయోగించే ఓ ఎక్సర్‌సైజ్ పుస్తకంలోంచి చింపిన కాగితంమీద రాయ బడివుంది. తన భార్య చేతివ్రాత గుర్తు పట్టాడు.

గిరిధర్,

అబ్బ !

ఇప్పుడే నిద్ర లేచాను. వళ్ళంతా నొప్పులుగా వున్నాయి నువ్వే గుర్తొస్తు న్నావ్. నా జీవితం నీతోనే ముడిపడి వుంది. ఇంకెవ్వరూ నా మనసులో నీలా స్థానం ఆక్రమించుకో లేరు... తలచుకుంటేనే సిగ్గేస్తోంది.

ప్రి

సుమలత.

టేబిల్‌మీది గిరిధర్ సిగరెట్ పేకెట్ అందుకున్నాడు సుమలత భర్త. ఓ సిగరెట్ తీసి వెలిగించాడు. ఆ వుత్తరం వంక చూస్తూ, గుప్పు గుప్పున సిగరెట్ సగం కాలేదాకా ఆలోచిస్తూండి పోయాడు.

"మీకు వివాహం అయిందా?" అడిగాడు నిశ్వాసాన్ని వీలుస్తూ.

"అయింది."

"ఇంటికి వెళ్తున్నారా ? సుమలత కనబడిందా ?"

"వెళ్ళలేదు."

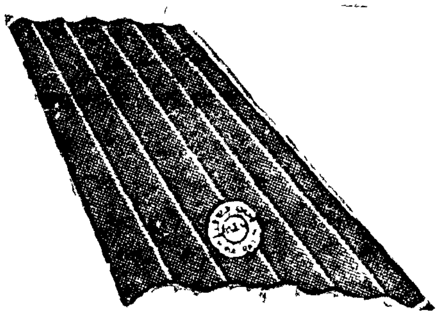

లైట్ రూఫ్ ఆస్బెస్టాస్ రేకులు

కొళ్ళఫారములకొక ప్రత్యేకత
మన్నికలో పేరెన్నిక గన్నవి.

విదేశసాంకేతిక సహకారముతో తయారగుచున్నవి. విదేశములకుగూడా ఎగుమతి అగుచున్నవి

ఉత్పత్తిదారులు :
లైట్‌రూఫింగ్స్ లిమిటెడ్,
226–లాయడ్సురోడ్, మద్రాసు–600086
ఫోను నెం. 810725/6/7

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్సు :
(ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు, ఒరిస్సా రాష్ట్రములకు)
బాలాజి & కంపెని
పెద్ది భొట్లవారివీధి, గవర్నరుపేట, విజయవాడ–2,
ఫోను నెం. 74979 & 72484.

"అయితే వెళ్ళమా ?" అడిగాడు సుమలత భర్త.

"ప్లీజ్ సుమలతని ఇంక ఈ జన్మలో చూడదలచుకోలేదు. ఆమె హృదయంలో అల్లకల్లోలం ఏర్పరచడం నాకిష్టంలేదు."

"ఇదివరకెప్పుడయినా వచ్చారా మద్రాస్ ?"

"లేదు. ఈ ఆరేళ్ళలో ఇదే మొదటిసారి"

"మీరు చెప్పేదేమన్నా వుందా ఇంకా ?"

"సుమలత మంచిది. ఈ కారణంగా మీరు సుమలతని దూరం చేసుకోకండి"

సుమలత భర్త గిరిధర్ కళ్ళలోకి చూసాడు తీక్షణంగా.

"అలా జరుగుతుందనుకున్నారా మీరు ?"

"సాధారణంగా మొగవాళ్ళు ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో చేసేది అదొక్కటే."

"అని తెలిసీ ఈ వుత్తరం నా చేతిలో వుంచారంటే, సుమలతకి అలాంటి అన్యాయం జరిగినా ఫర్వాలేదనుకున్నారా ?"

"అబ్బే, మీరు అలా చెయ్యరనుకొంటేను."

"మరెందుకీ వుచిత సలహా ?"

గిరిధర్ తల వంచుకున్నాడు.

"నా వివాహం అయిన మొదటి సంవత్సరం నన్నీ క్షమాపణ అడిగివుంటే తప్పకుండా మీరనుకున్న విధంగా జరిగి వుండేది. కాని అయిదు సంవత్సరాలుగా నేను సుమలతతో బ్రతుకుతున్నాను అయిదు సంవత్సరాల్లో నేను సుమలతని పూర్తిగా అర్థం చేసుకున్నాను ఇప్పుడు విడాకులు అనుకుంటే చాలా సమస్యలు. పిల్లలు. ఏమవుతారు ? వాళ్ళ భవిష్యత్తు ? అది కాదు అసలు విషయం."

సిగరెట్ నేల మీదకి విసిరి చెప్పాడు సుమలత భర్త.

"శీలంగల భార్య దొరకడం మొగవాడి అదృష్టం. అది వప్పుకుంటాను. కాని మొగవాడి అదృష్టం భార్య శీలవతి అయి వుండటం ఒక్కటే కాదు. భార్యలో ఇంకా చాలా వుండాలి. అవన్నీ నా భార్యలో వున్నాయి. ఉదాహరణకి నాకు జ్వరం వస్తే తల్లడిల్లి పోతుంది. దగ్గరే వుండి మా అమ్మని మరిపించేలా సేవ చేస్తుంది. పిల్లలిద్దరినీ ఎంతో క్రమశిక్షణగా పెంచుతుంది. ఇంటిని అద్దంలా, అందంగా వుంచుతుంది. నాకు కోపం ఎక్కువ అది ఇంకా ఎక్కువ అవకుండా సర్దుకుపోతుంది అన్నిటినీమించి నేనంటే అపరిమితమైన ప్రేమ"

క్రొత్త సిగరెట్ వెలిగించి మళ్ళీ చెప్పసాగాడు సుమలత భర్త.

"ఈ ఆరు దేళ్ళలో మా ఇద్దరి మధ్యా ఏర్పడ్డ మానసిక బంధం .. ఇమోషనల్ అటాచ్‌మెంట్ మమ్మల్ని చాలా దగ్గరకి చేసింది ఇన్ని మంచి గుణాలు గల భార్య నాకు దొరికింది. ఒక్క "తప్పు" గురించి మరిచిపోతే నాకు బతుకంతా ఆనందమే."

తనలో తను చిన్నగా నవ్వుకుని చెప్పాడు సుమలత భర్త.

"ఎక్కడో విన్నాను. శీలంలేని ఆడవాళ్ళలో రెండు రకాలుట ఒకరు పెళ్ళికి ముందు తిరిగితే, ఇంకొకరు పెళ్ళయ్యాక తిరుగుతారట. నా అదృష్టవశాత్తు సుమలత

తాజా వార్తలకు
ఆంధ్రపత్రిక
చదవండి!

పెళ్ళయ్యాక పరాయి మొగాడి వంక చూసే స్వభావం కలది కాదు. విడాకులు తీసుకుని ఇంకో వివాహం చేసుకున్నా, ఆ వచ్చే భార్యకి శీలం వుండి మిగతా లక్షణాలు లేకపోతే ? అన్నిటినీ మించి సుమలత నన్ను కామించింది కాని ప్రేమించలేదు. అదొక్కటే చాలు నాకు ఈ జీవితం ఆనందంగా గడపడానికి. బాబు పేరు సుమలతే సూచించింది. గిరిధర్ కాదు అది. ఏదో సందర్భంలో గిరిధర్ పేరు గల వ్యక్తి గురించిన ప్రస్తావన వచ్చింది మూడేళ్ళ క్రితం నా స్నేహితుడు పేరు అది. ఎంటో విన్నట్టు ఆ పేరు వినగానే, తనకా పేరంటే అసహ్యం అని చెప్పింది. చాలా కాలం అందుకు అనేక కారణాలు వూహించాను. అసలు కారణం ఇప్పుడు తెలిసింది"

చాలాసేపు సుమలత భర్త మౌనంగా వుండిపోయాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ.

"నే వెళ్తాను" లేచాడు గిరిధర్.

సగౌరవంగా చేతిని చాపి, గిరిధర్‌తో కరచాలనం చేసి అన్నాడు సుమలత భర్త.

"వీలైతే ఓసారి ఇంటికొచ్చి కాఫీ త్రాగండి. మీరసలు ఈ పాపం గురించి చెప్పకుండా వుండాల్సింది పొరపాటు చేసారు మీ జీవితంలో మరోసారి .. ఎనీవే, ఇట్సాల్‌రైట్. గుడ్‌లక్"

గిరిధర్‌కి అంతా కలలో జరిగినట్టుగా వుంది, సుమలత భర్త తను వూహించినట్టుగా ప్రవర్తించక పోవటంతో. ఆఫీస్ గదిలోంచి బయటకి నడిచాడు.

"మీ సిగరెట్ పాకెట్ మరిచారు." గుర్తు చేసాడు సుమలత భర్త.

సిగరెట్ పాకెట్ అందుకుని గిరిధర్ రోడ్డు మిదకి వచ్చాడు.

కొద్దిసేపు సుమలత భర్త తనఎదురుగా టేబిల్‌మీద గిరిధర్ వదిలి వెళిన వుత్తరం వంక చూసాడు.

ఆయన గుండెలో బాకు దిగినంత బాధగా వుంది. పురుష స్పర్శ. తొలి అనుభవం తనతో కాదు తన భార్యకి

తనలోని కోపాన్ని అణచుకోడానికి చాలా సేపు నిశ్శబ్దంగా కూర్చుండి పోయాడు. తర్వాత మనసుని కాసేపు తన ఆలోచనల మీద నుంచి మరలించడానికి టెలిఫోన్ డైరెక్టరీని అందుకుని అందులోని పేర్లని అయిదారు నిముషాల సేపు చూస్తుండి పోయాడు.

గిరిధర్ తప్పు చేసాడు అందుకు శిక్ష అనుభవించక తప్పదు అనుకున్నాడు ఆ పుస్తకం మూసి. చిన్న పాఠం నేర్పాలి.

డ్రాయర్ తెరచి అందులోంచి ఓ ఇరవై అయిదు పైసల పోస్టల్ కవరు తీసాడు. దానిమీద 'మిసెస్ గిరిధర్' అని రాసి కింద అనకాపల్లి అని చెప్పిన అతనింటి చిరునామా రాసాడు.

తర్వాత బెల్ కొట్టాడు. ప్యూన్‌రాగానే, ఆ కవరులో తన భార్య కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం గిరిధర్‌కి రాసిన వుత్తరం వుంచి అతికించి, ఆ కవరు ప్యూన్‌కి అందించాడు.

"అర్జెంట్‌గా జి. పి. ఓ. కి వెళ్ళి ఈ కవరు రిజిస్టర్ పోస్టులో పంపిరా. జాగ్రత్త. దారిలో పారేయకూడదు. చాలా ముఖ్యమయిన వుత్తరం వుంది ఇందులో" చెప్పాడు అయిదు రూపాయల నోటు అందించి.